

Obrazová příloha

Obr. I. 3.1
Bilbord SDKÚ-DS
pred parlamentnými
voľbami 2012 (zdroj:
www.infovolby.sk,
navštívené 12. 6. 2014).

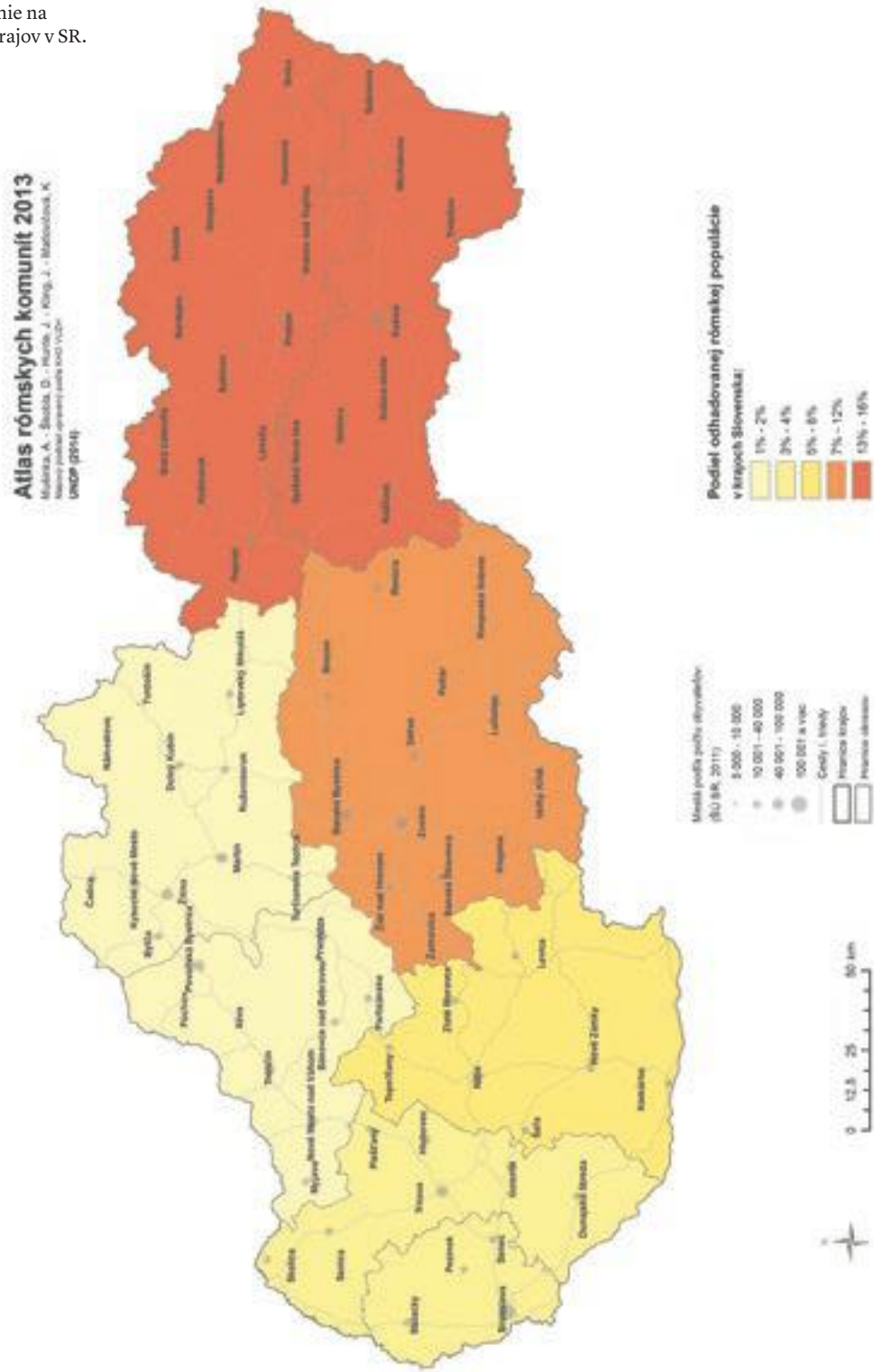

Obr. I. 3.2
Bilbord SDKÚ-DS
pred parlamentnými
voľbami 2012 (zdroj:
www.infovolby.sk,
navštívené 12. 6. 2014).

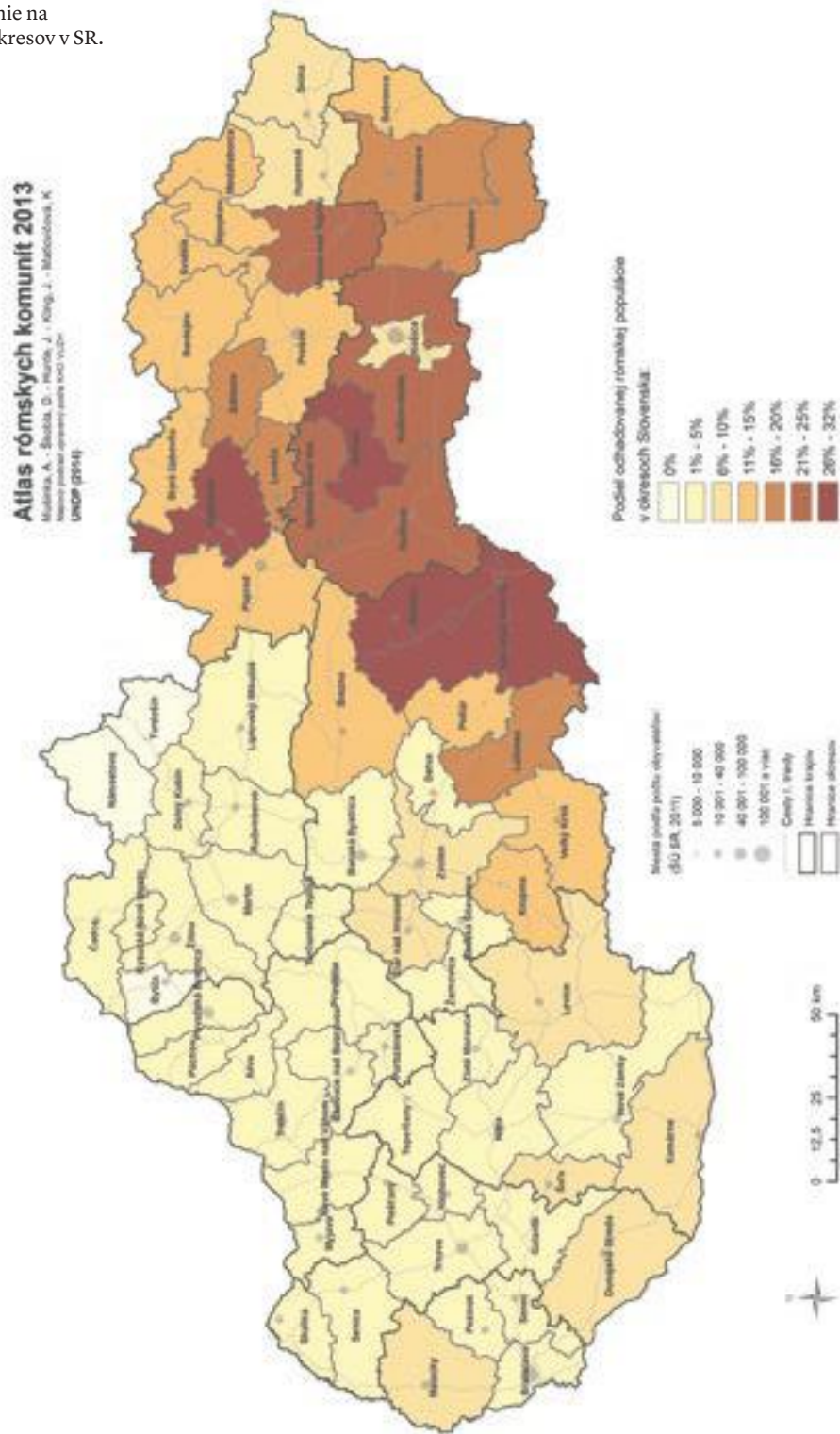

Obr. I. 3. 3
Bilbord SNS pred
parlamentnými
voľbami 2012 (zdroj:
www.sns.sk, navští-
vené 12. 6. 2014).

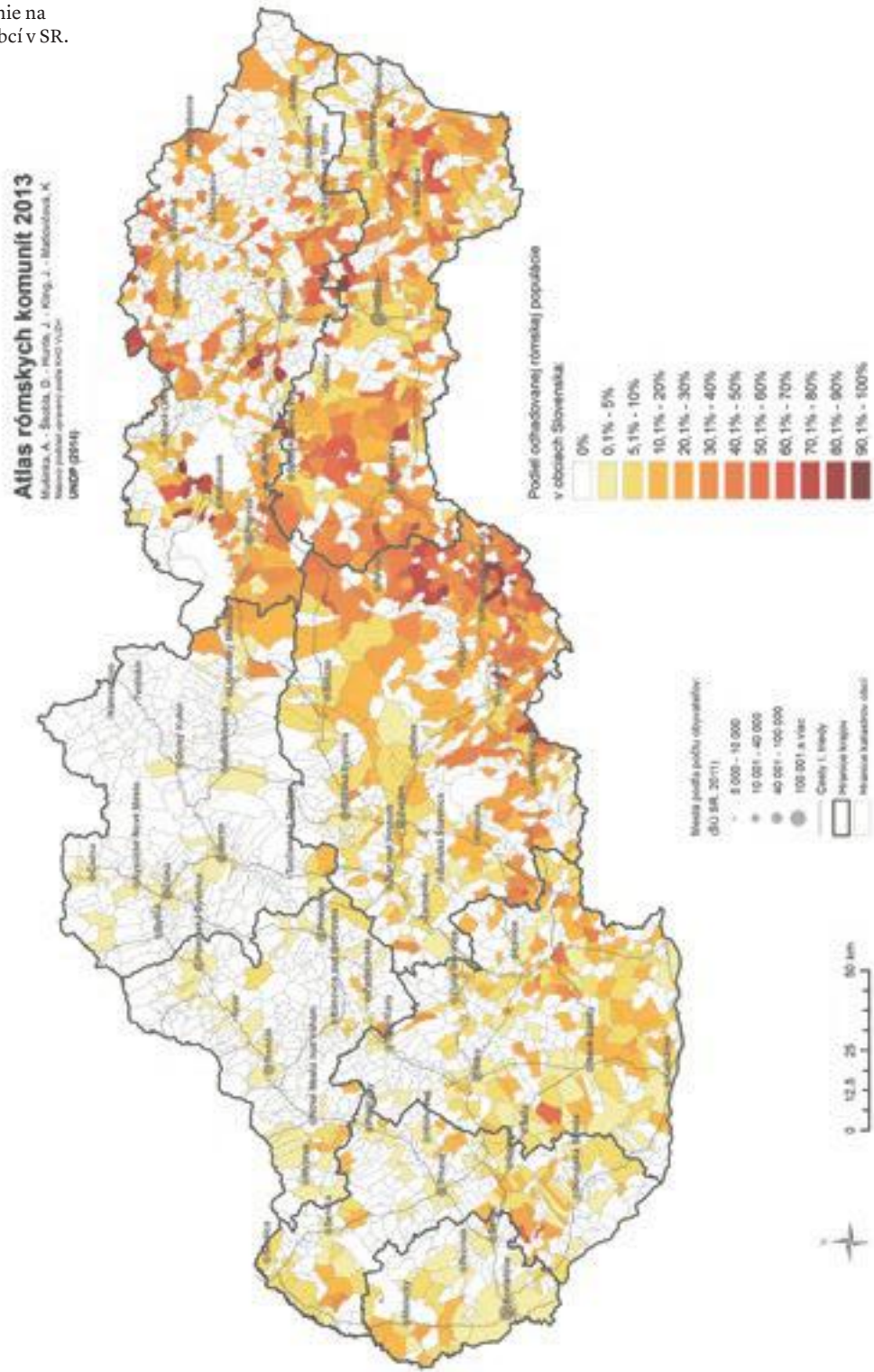
Obr. II. 8. 1
Počet Rómov a ich
teritoriálne roz-
miestnenie na
úrovni krajov v SR.

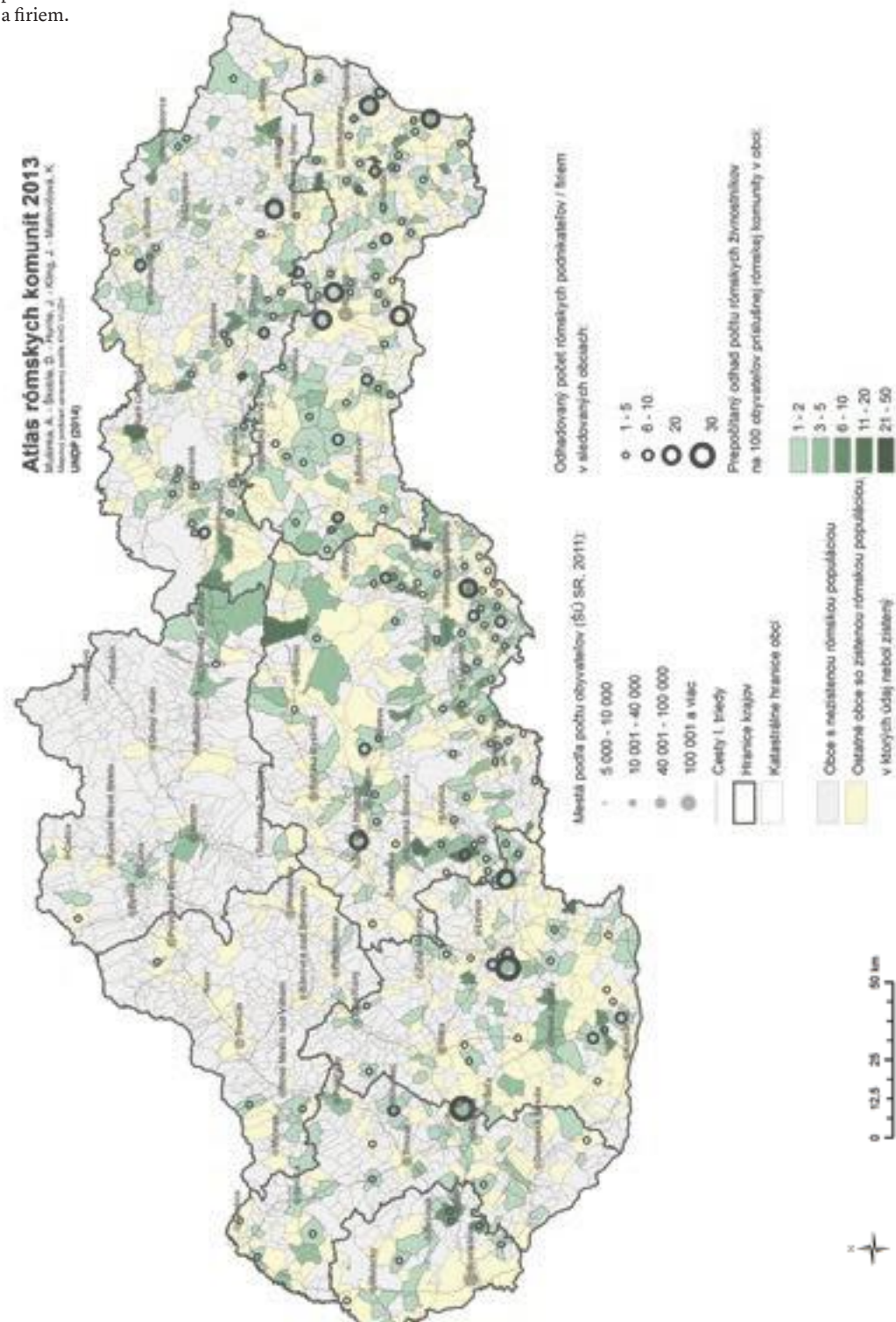
Obr. II. 8. 2
Počet Rómov a ich
teritoriálne roz-
miestnenie na
úrovni okresov v SR.

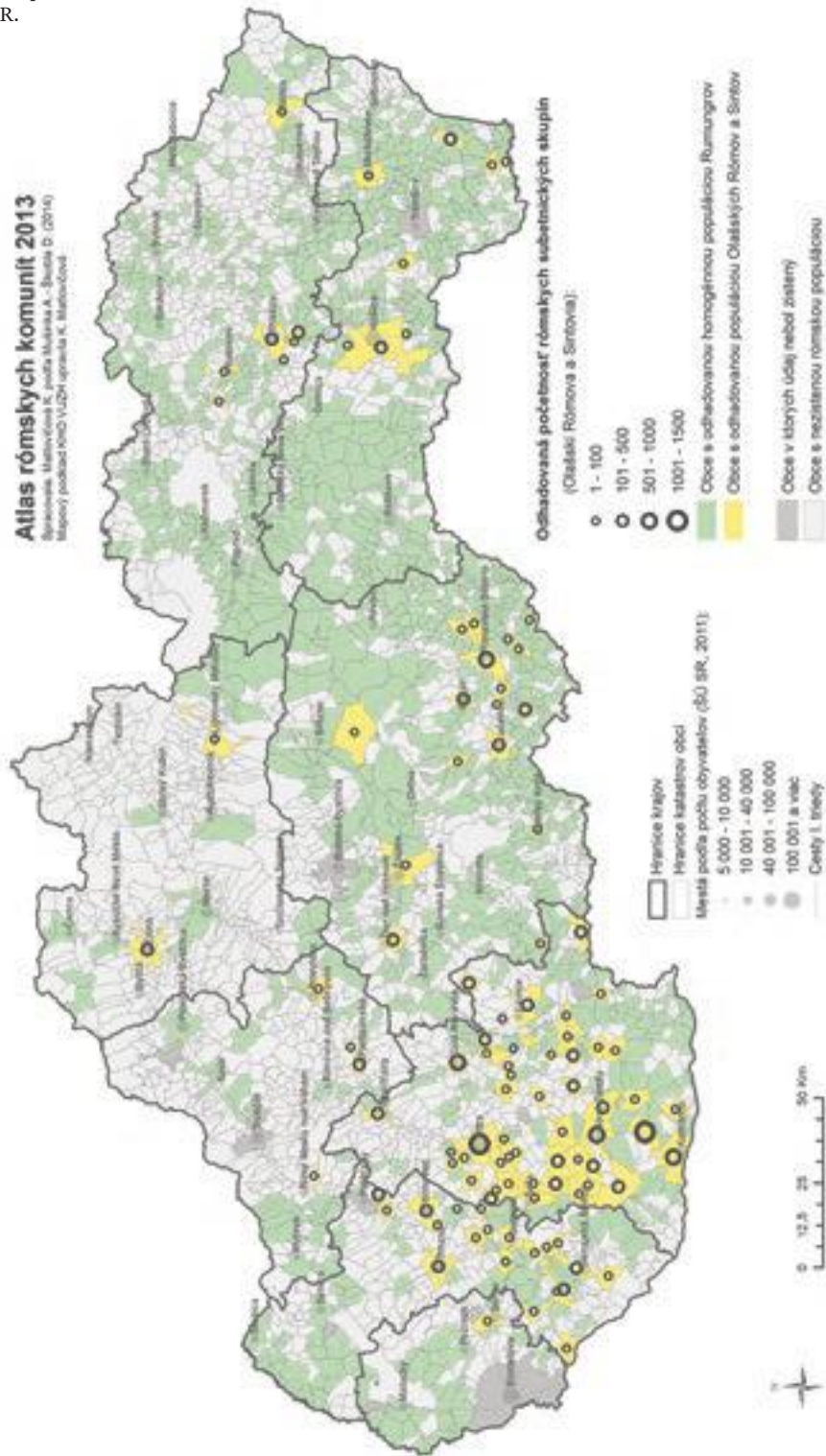
Obr. II. 8. 3
Počet Rómov a ich
teritoriálne roz-
miestnenie na
úrovni obcí v SR.

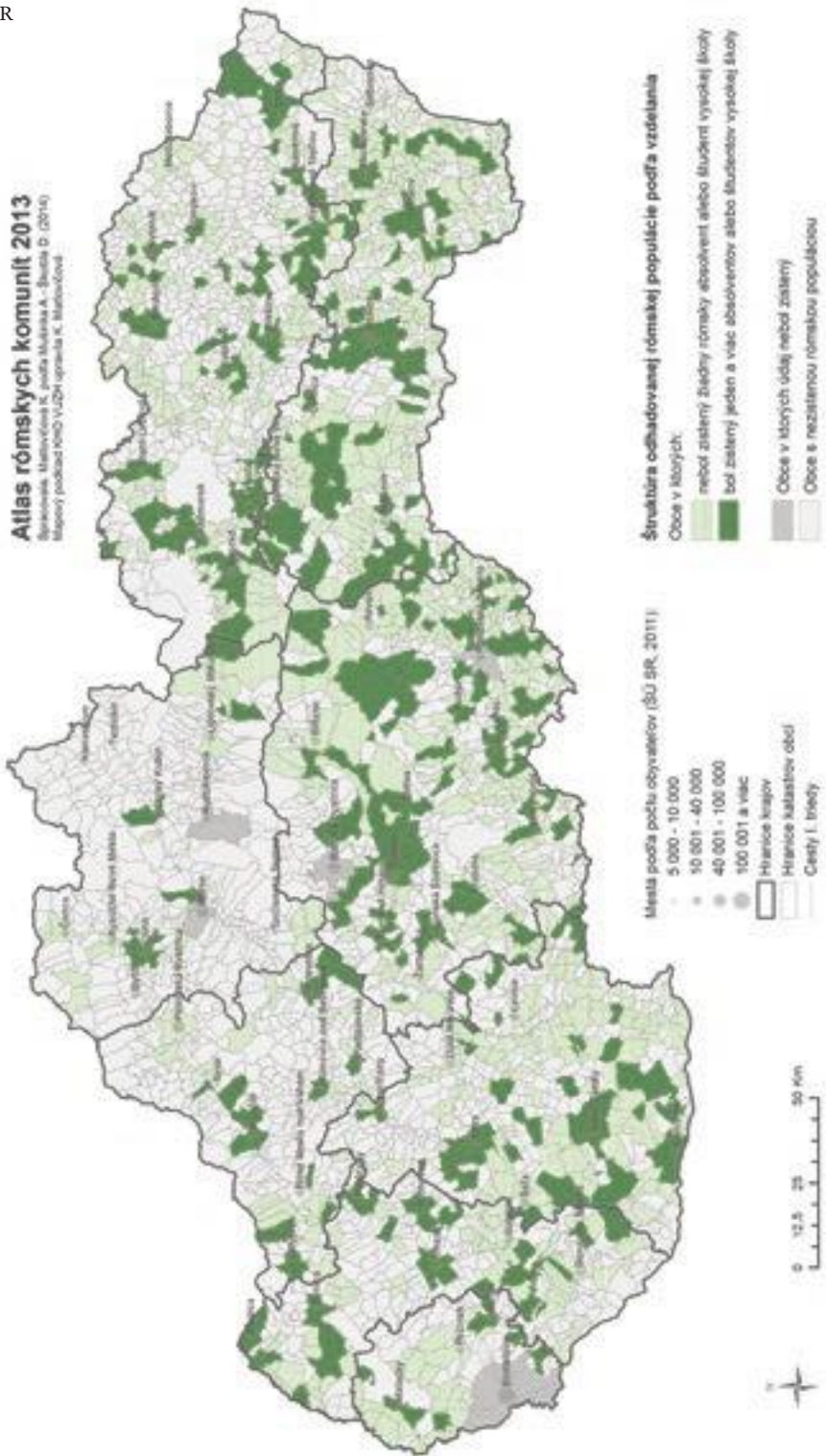
Obr. II. 8. 4
Odhadovaný
počet rómskych
podnikateľov
a firiem.

Obr. II. 8. 5
Zastúpenie sub-
etnických skupín
Rómov v SR.

Obr. II. 8. 6
Štruktúra rómskej
populácie podľa
vzdelania v SR
(odhady).

Obr. II. 9.1
Jeden kohútik
s pitnou vodou slúži
pre viac ako 200
obyvateľov osady.
Vodu na umývanie
a pranie čerpajú
ľudia z potoka.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9.2
Jedna studňa
pre veľkú (900
obyvateľov)
a extrémne
chudobnú osadu
v blízkosti
rozsiahleho
priemyselného
komplexu na
východnom
Slovensku.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9.4
Vyšliapaná cestička
vo svahu, ktorú
musia obyvatelia
osady denne absol-
vovať, aby sa dostali
k „rúre“ s vodou.
Keď prší je na nej
blato, v zime je
pokrytá snehom
a ľadom.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9.3
Väčšina domácností
zo segregovaného
osídlenia (400
obyvateľov)
v okresnom meste na
strednom Slovensku
nemá inú vodu
ako túto „rúru“,
z ktorej vyteká voda
pochybnej kvality.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9.5
V tejto segrega-
vanej osade
(80 obyvateľov) sú
dva voľne dostupné
vodovodné kohútiky,
ale prívod vody je
regulovaný.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9. 6
Chlapec z osady
naberá vodu do
varnej kanvice.
V zime či v lete,
v daždi alebo snehu.
Kohútik s tečúcou
vodou v príbytku
je pre mnoho ľudí
samozrejmosťou.
Tu je to luxus.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Obr. II. 9. 7
Niektoré samo-
správy zamykajú
zdroj vody do
rôznych búdek
a oplotených
priestorov. Voda
je na prídel
v určité hodiny.
(Autor fotografie:
Tomáš Sivák.)

Rovnoprávnosť národností v Uhorsku.

Ružomberská.

Farkaslovská, Astalovská,
potom Fufa, Krémárovská,
Kelemenka, pak Závada,
Kerekeška, také mladá
zunovaly habarky,
zmenily sa v Maďarky.

Po slovensky už nevedia,
maďarčen krumplo jedia,
píjú maďar az kavičku,
radý vidia az šablíčku,
a na glóbu oslavu,
maďar tjáter ihrajú.

Ale vpravme otvorene:
kto že by za zlé vzal žene,
keď si hľadá známosť v svete. —
Ťažký vydaj! — však to viete!
Civileho tiež tu už!
Kohokolvek, nech len muž!

Preto veštím na zavierku,
že sa stane v Ružomberku
prvý prípad civileho.
Koho že to nerozhreje?
Uzavrú ju habarky,
slovenské Uj-Maďarky.

Šárka Náj.

Oznámenie.

S budúim číslom počneme vydávať ná-
vod naučiť sa po maďarsky.

Naša metóda je celkom nová a origi-
nálna a výsledok istý.

Redakcia „Černokňazníka“.

Valčau: Prečo sa ten váš Leopold Wagner volá
teraz už Wagner Lipótom?

Kláštorčan: Hja bráčok, to je už tak u takých ľudí;
kým sú hladní, volajú sa Leopoldom, a keď sa vypasú
na Slovákoch, premenia sa na Lipótov.

Valčau: Nuž keď je tomu tak, nech si Lipóti
k nemu chodia.

Trufo: „Vlast a Svet“ osvedčuje, že sám papier,
na ktorom sa tlačí, stojí zlatku.

Chmufo: Vrávi pravdu; lebo to, čo je na tom pa-
pieri natlačené, i tak nestojí ani za babku.

Trufo: Ale vláda, že jej za to platí.

Chmufo: Tá môže — z Matičných.

Uhorski cigáni.

Jaj zle je svet, všetko sa nie domer,
strany sa púkajú, papie sedávajú.

Ach že si pohláma, haneba zas slojeme;
keď svet pechá trubi, že zle gadujeme.

Nevíš sičo náša, ale stará posta,
súla kasa prišosa, turensa robota.

Pravda je vo vretí, cigáni sme vretí,
smelíme gadujeme, že kasa šijeme.

Nikdy siť nemáme, vždy postaviame,
že stakujeme, že kasa rotikame.

Jaj zle je svet, všetko sa nie domer,
uť to aj svet hadí: haneba sa rospadá.

Národná.

V tejto krajine kľesá pešák dierať ku zvonu,
stvorilo diera, a diera sa. „Čo kľesá?“ vyjstí sa jej. Ona:
„Haneba, jemne postavená.“ „Kde si si to vyjstila, tam si
chodí kľesá!“ My to nemáme kľesá haneby.

Ona: Dobrá, jemne, urobí Matice, budovy, peniaz,
— šat, šat, tým dokážu, že oštie si oštemaferká
kasa v such pridi.

„Kde budú siokda na divadle prebáverat Buchara
Uhoš, uť ja gromom jej roka.“

Chováš krajinskú kasu.

Čo osamot maďarovať podľa podkopa tvojšej asy?
Maďarovat osamot: šelom, šelikom šelky a Matice
pohut a tak osamot a nich takých pashivov.

For: Píjajú si, Maďaci chodí mat roka vlastná
haneba. — For: Ana, to je jako: siokda chodí mat pogliše,
keď postavoje peniaz.

Matice: Všetoký teda predpovedá, že maďaci vyneš.
— Pashiv: Ale, šelky šelky, ale kľesá asy kapa.

Čo je pravda, to je pravda; uť v jomni som píjala:
že nieť v Bosa a Slovagovica kľesá haneba postava, nechodí
ni vretí, a kasa sa provedeš. To je dika, že ja pishu
vody pravda.

Jako sa máš? — Zle. — Pashiv? — Chováš pen. — Čo
ti je? — Žalostná osam slahy, haneba mi tak. — Vist ty
že, postaviš ho za krajinskú pohľadá, jak ti ho priša,
bude ti tak nároš, že ti stašit urobata. —

Šelomot siokda pashiv kľesá.

Čo osamot — ale nech mi to za ale osamot — či osamot —
vot to osamot taká haneba — či si osamot — uť tak som
tied kovut za to — či osamot — však je to kas maďaci osamot
— či si osamot — vad to i tak siokda asy kapa — či si osamot
nech vyjstí!

Tak dika postavoje ten Andelky šelom k tým národným
zaspaterie, pohľadá na jaku, tak dika si tak som kľesá
šelom, jako by siokda pohľadá. Náš kľesá ako to: nech
postaviš pár tisíc vyškov b. haneba kľesá „šelomot“ maďaci
postavoje a Tarkov, a je po postavoje.

Šelky Prada.

Obr. III. 14. 1
Černokňazník, 1894,
1: 5, autor: Mikoláš
Aleš.

Obr. III. 14. 2
Černokňazník, 1876,
1: 4.

ČERNOKŇAŽNÍK

humoristicko-satyrický časopis.

Vyrovnali sa a dostali banku.

Hádajme sa, veselíme sa,
vyrvnali a Nemci sme sa,
máme banku, banka máme,
nikomu si ju nedáme.

S Nemci sme sa vyrovnali,
už nám našu banku dali,
dali nám ju, máme ju,
vzaf nám ju už nemáme.

Dostali sme čo sme chceli,
lebo sme my národ smelý,
aj my banku našu máme,
všaf sa Rusom už nedáme.

Keď už máme banku našu,
onch boh zlet Kárim pálu,
dáme my mu mečov viac,
aby mohol mordovať.

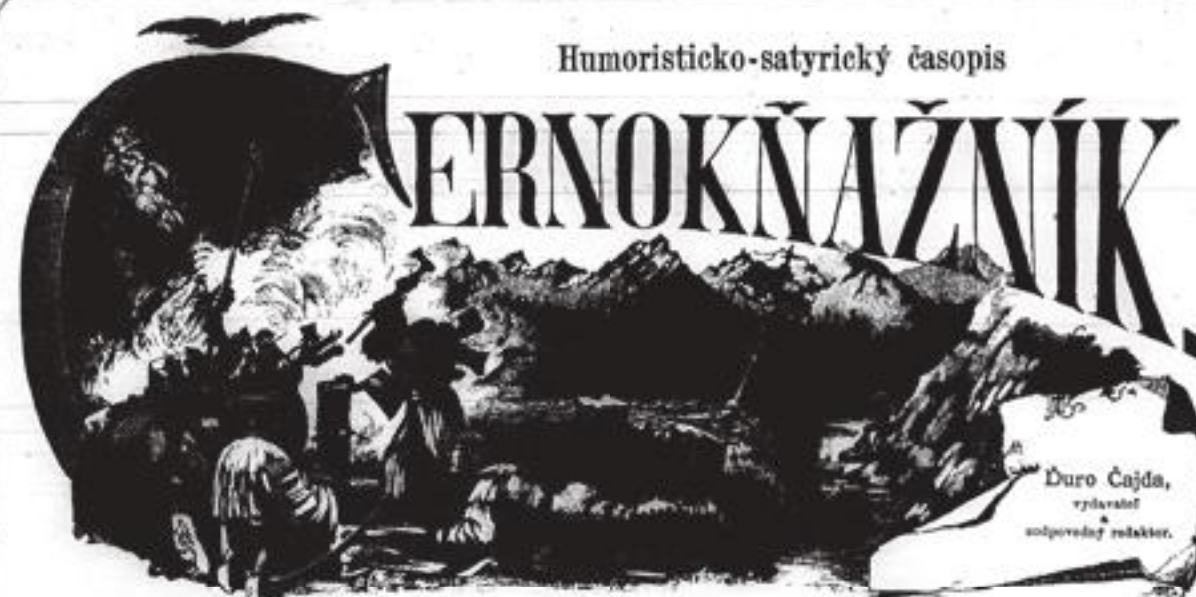
Postavíme voľf armádu,
ktorú Rusi neprevládajú,
na tisíc veľkú, na stá,
škonferti a je basta.

Veselíme sa, zaskočíme si,
vykonali banku sme si,
dajme Tisa, dajme svet!
naš náš v arstu druhých siet!

Obr. III. 14. 3
Černokňažník, 1877,
2: 9.

Obr. III. 14. 4
Černokňažník, 1886,
4: 25, rómsky primáš
Piťo.

Komická figúrka Róma na Slovensku
v premenách času. Na príklade anekdot a karikatúr

Duro Čajda,
vychovateľ
soprovádzajú relaktor.

Rozpomienky na Piťu

Zahraj, Piťo!

Zahraj Piťo, jak si hrával,
Keď-s' pri našich plesoch stával!
Zahraj mi, vieš, tá citlivá,
Zahraj na tú chvíľu divá.

Trúby nechaj, hraj ticho len!
Trpký, žalostný dnes je deň!
Mnohý za ňé bude mať,
Že si dnes dám vyhrávať.

Však ty len hraj! Čože — nová?
Hraj tá stará Matúšová...
Práve dnes ti sľúbila z umu,
Zabudnúť-s' tá stará dumu?

Či neznaš už jak-s' nám hrával,
Keď-s' pri našich plesoch stával?
Nehľať na bláde mi líce!...
Čo mi je?... Nič!... Hraj trávnicu!

Prečo si mi nie po vlti? ...
— Neptaj sa, čo ma bolí?!
Zahraj — zahraj takú vrelú,
Čo by srdce skamenelo?

Čo ti to tie huče hmlá:

„Boly čas, ešte budú?“
„Neplač, že sa sloba ráti?“
— Hoj, ako sa mi zrak máti!

Však neplačem! Never tomu
Že nás vyženú von z domu;
Hraj len, trebárs aj tá rhodná;
„Ešte jednu na rozchodná!“

Tak! veselú hraj — do skoku!
Však nič slzy v mojom oku?
Už prestal's, len basa duni?
Doe ti naraz pukly struny?

Chceš mať novú? — Chceš íť po ne?
Nechaj to tak! V Totier lone.
Nalej náte v celom svete
Prihodných strán nenájdete!

Láto ti je? Láto veľmi,
Poberáš sa už von dvermi?...
S Bohom! Nepriď už viac dnuď:
Bo mne struna srdeca puká.

L. Sv. Mikuláš, 7, 1886.
Miloslav Dumný — „Nevážno“ Sv. I.

Kto zahrá trávnicu? ...

Znela hudba, ale ovesela
ruka hudcu v serti smeravala,
ľutujú to stá, ba až tisícce:
— Zomrel Piťo! Kto zahrá trávnicu?

Čo si deť, keď trávičku žala,
prenikajúc hlasom nôtievala...
to nečujú strunou znieť tisícce:
— Zomrel Piťo! Kto zahrá trávnicu?

Kto zanúti lábosti nádeju,
keď od srdca slzyčky sa lejú
bár sa oko smeje, — liari líce:
— Zomrel Piťo! Kto zahrá trávnicu?

Dalej majú znieť trávnicu v poli,
však sa hudcom má len srdce bolí;
Nezavznie viac námi sál, ulice:
— Zomrel Piťo! Kto zahrá trávnicu?

Budínsky.

V Besednici tót edukátovej „Sloven-
ských Novin“ od dňa 6. apríla 1886.

„Veru — toť som s tebou kradol Mordkovu jarku!“
srdil sa ríchtár nad dôverným osloveným.

„Veď ja som váš viceríchtár. Adam Chvojka...“
Pretreli si oči, vzali ho k obloku a poprizerali sa
mu dôkladne.

„Čože sa mi prizeráte?“ riekol rozhnevaný Adam.
„Či ste ma nikdy nevideli?“

„No už vlastnej smrti by sa skôr nazdal, ako vás
takto, kmotre!“ riekol konečne ríchtár. — Čerti vám
posvietili, za cigáňa sa preobliecť a ešte tvár si zama-
ľovať. Povedzte, čo ste to zmýšľali — jako...“

„A ja neviem, kmotre. Dobrým to nebolo: dáka
bosorka... Včera som pekne sedel s Mordkom u Samka.
Vypilo sa, pred poľnou sa išlo. Ja som sa vyvalil vo
valche. A tuto tento nemý čert ma tam vyňechal. Že
by ja o jarke vedel! Povedám, dáka striga...“

„A vera dobre!“ skočila doň ríchtárka. „Čo nej-
dete domov spať, ako iný poriadny a statočný gazda.
Či sa vám treba po kútoch povaľovať?“

„Len aby moja stará nezvedela toto!“ prosil jích
Adam.

Zakáz Váhu, aby netiekol do Dunaja — zakáz
ohňa, aby nepálil: potom pros Mordkufu, aby zacho-
vala dačo pod pokryvkou. Predposudným Dora vedela
vietko...

Tažkú mal prácu ríchtár, kým Adama vysvobodil
z rúk Ferencových. Ťažkú mal Adam prácu, kým sa
odcigánil. Umyl sa, odhodil cigánske kocny, ale „More“
nikdy neodmyje zo seba. V Podháji volajú ho už iba
„More“.

Ištvánovho zata chytli hneď v ten deň. Z jarky
sa našla iba prednia lopatka a z Adamových šiat chýbali
kožušček. Bol už prepitý u žida.

Adam More Chvojka je do dnes viceríchtárom,
ale spáva vždy len doma.
Martin Kukučín.

Tekintetes Csernoknyaznik úr vlascecko-radosný!

Na stokrát Vás po-
zdravujem s čímto mo-
jim vlasceckým li-
stokom. Ja som chvala
Bohu — ba chorý som,
mám vlasceckú ko-
liku od zlosti nad
biskupskou volenciou.
Ale akožeby sa vla-
scecký človek ne-
zlostil! Pomyšlice si:
nitramedze — pansláv;
trundimmedze — pan-
sláv; oravamedze — pansláv; liptovmedze — pansláv;
turemedze, feneedze — fupansláv; šecko čupa pan-
sláv; ak to takto projdze — ej neprojdze, kým
som ja po konci. Ke mienk Čefan somrev, roztrhov
sa korbáč na panslávov, a no to miesto chceli im
dac naši vlascecki páni trscenicu a panslávci povedali:
„nem kel“. No ve vám mi dáme kelu! ja som už pí-
sav pánu Kazovi do Pešce, aby ho nepotvrdiv a aby
dav tú uceránsku autemoniu poreparovac tak, že by
biskupov kezmivelejší edžešlet vymenúvav. Ke má
byc sloboda, nak budze — fene edze meg!

Mvojmú Macíkovi som dav kiahne prešepávate
a spytav som sa dochtora, že z čoho je to tá porcieks.
Povedav mi, že z tolatea. — Viece čo — reku —
pán dochtór, mvoj Macík je ešte len vlascečok, a
choem, aby bov z neho veľký vlascecek; nuž za-
čepce mu porcieky z vola.

Volakerj dzen som sa opýtav mojej ženy: „Anča,
kde si bola?“ Povedala mi, že sa bola s druhými že-
nami pomodlie pri svatom Jánovi Nepomuckom. Ja som
zav rafiku a vyobšivav som ju. Či — reku — nevieš,
že to bov pansláv? Či chceš moje vlasceckvo meno
pošpacite? Či nevieš, že mi máme svojho maďžar ištvána
a vlasceckých estra svatých?

Onahdzi chodžili po našej dzedzine Ráci s med-
vedzami. Ej — reku — Dušan, ako ci vie toem med-
vedz laššú čardáš! Veru — vraj — vie; aj mi sme
pred dvoma rokmi takto tancovali, ale čím pánom sa
hrkáke už poondžiali.

V dzedzine Hédel, po panslavaky Hiadzel na Pank-
Serv-Bonifáca, 1890.

S najvlasceckejším idvezletom
Oszekanees Mátyás,
felvidzieky vlascecek.

Len zpošovice.

— No Marika, tak sa špíto, čo som ť
veršila, že sa vydáš a narodia sa ti dvočatá?
— Ale borkyže. Len zpošovice.
— Ako zpošovice?
— Nuž tak, že sa mi narodily dvočence!

Votebné ozveny.

Kto vyfari na kandidátku, na ktorej vedie
Článok? NIK!

S kým volí učiteľstvo? Učiteľstvo volí a ná-
rodnou stranou, lebo tam kandidátka vedie
RA...ZUS!

Kto prefarí na kandidátku, ktorá vedie Šenit?
Ozvena: HOOVER!

A čo ríka národná demokracia, kde je sa
drúhym miestom Ján Arhonský? NIČ!
A keď je na 18. mieste Krivoš? VOŠ!

Rozširujte »Kocúra«!

Divadlo.

Slovenské nář. divadlo v Bratislave.

15. nov.: „Živá mŕtvola.“ (Na počesť Krá-
pinského úradu) 16. nov.: „Myslite, že sa
chová II. inštalácia správcu...“ 17. nov.:
„Predná nevesta.“ (Na počesť pismbergh-
skej dohody) 18. nov.: „Slutky-zmluky.“ (Na
počesť ukončenia potníkové reformy.)

Kinó.

15. nov.: Režuta: „6 chlapcov hľadí noc-
táň.“ (Na počesť býv. županov a št. lekárov.)
16. nov.: Tatra: „Vlak príjez.“ (K rozpoimie-
ke katastrofy v Zajed.) 17. nov.: Adlon: „Ja
František — ty František.“ (Na počesť Udo-
žala a Soukopa.) 18. nov.: Tatra: „Povinnosť
mŕtva.“ (Na počesť bankových akcionárov.)

Není vrana ako vrana.

Není vrana ako vrana,
žena ako žena:
jedna je vždy milá, tichá,
druhá nadradená.

Jedna má vždy skromné šaty,
kameň, švárne lica,
druhá šminkuje sa, šendlí:
hotová opica.

Jedna je sta réva plodná,
deťi kol sa jej hŕba,
druhá je sta ošamelá
pri potoku vŕba.

Vlak vlas kráčky, rozmet dlhý
chodí mať dneska všetky,
lepšie miesto šiat na seba
kračie zhrapky, plécky.

C.-A.

Z česko-nemeckej školy.

V škole istej česko-nemeckej obce v Če-
chách, prednášal učiteľ o histórii husitov. I
opäť sa jednalo žiak:

— No, Husiti, jaši pak jít vŕ, jakou pŕest
zpŕavil husiti, když šli do boje?

Husiti: mŕš.

Učitel: Tož vzpomeneš si: Kdož jít...
Husiti: Kdožtese parššivŕ!

Obr. III. 14.7
Černokňažník, 1890,
5: 36, autor: Mikoláš
Aleš.

Obr. III. 14.8
Kocúr, 1928, 10: 47,
rómska žena,
žobráčka, veštica.

Obr. III. 14. 9
SME, 2.10.2012,
osada z diaľky,
autor: „Shooty“.

Obr. III. 14. 10
SME, 19.9.2012,
autor: „Shooty“.

Obr. III. 14. 11
SME, 1.10.2012,
autor: „Shooty“.

Obr. III. 14. 12
SME, 23.11.2009,
autor: „Shooty“,
www.shooty.sk.

Cigánska spokojnosť
(Skutočná udalosť.)

Súdili pred vojnou pri trenčianskej sedrii Cigánov. Senátny predseda šarišským nárečím vyhlási rozsudok:

- Balog, vy ste dostali 8 mesiaci, z toho máce 5 mesiaci odsedzené. Ste spokojný?
- Prosím ponižene, slávna trenčianska sedria: s tými 5 mesáči, čo som si už odsedael, s tými som spokojný!

Obr. III. 15. 1
„Cigánska
spokojnosť.
Skutočná udalosť“.
Kocúr, 1927, 9: 72.

Obr. III. 15. 2
Úvodná strana
časopisu *Kocúr*
z roku 1919.

Obr. III. 15. 3
autor ilustrácie:
nezistený. *Kocúr*,
1919, 3: 22.

V rokoch 80-ich bol hlavným slúžnym v Pielňach svojim humorom na široko známy Fodor. Starý pán bol veľkým antisemitom, ale židovská obec, báru celá postavila sa na nohy pri jeho protižidovských kúskoch, nikdy nič nevykonala, ba starý Tisza chváľal sa v susedovní práve Fodocom: že akých on má slúžnych! Nuž, raz prišiel k nemu žid na ponosu. Nadali mu do „smradlavých židov“, i hľadal trestať vinníka. Fodor zatlačil okuliare na čelo, fúkne z fajky a pýta sa ho: Žid, si žid?

— Áno, prešom, som žid.
Fodor obrátil sa ku mestskému tajcháčovi:
— Jánok, ovdaj tobo žida, a povedz, či vonia a či smrdí?
Jánok ide k židovi, ovonia ho a kríi nosom:
— A veru, prosím ponížene, ten žid smrdí!
— Nuž vidíš, žide, — reče Fodor, — že si židom, somal si sám: že smrdíš, dokázal svedok, ergo: si smradlavý žid. Marš!

Armádni dôstojníci za Čatloša.

(Obraz II. August 1944.)

Stoťník Puč: — To je veľkolepé, ako aj deti, Cigáni a tuláci chápu vec odboja.

Podplukovník Fuč: — Áno, ľudskú spodinu treba vyzbrojiť do boja.

Icík Deitelbaum vstúpil do anglickej armády.

Obr. III. 15. 4
„Armádni dôstojníci za Čatloša. (Obraz II. August 1944)“, autor ilustrácie: nevedený. Kocúr, 1945, 1-2: 2.

Obr. III. 15. 5
„Icík Deitelbaum vstúpil do anglickej armády“, autor ilustrácie: nevedený. Kocúr, 1941, 2: 19.

Obr. III. 15. 6
„Z cigánskeho humoru“, autor ilustrácie: neidentifikovaný. Kocúr, 1924, 39: 428.

Z cigánskeho humoru.

Lekár: — Ako ďaleko vidíš?
Cigán: — Tu, až hen ku mure. (Ukazuje prstom.) Na moju dušu, ani ten kliniec vo mure nevidím.

Z vojenskej školy.

Desiatnik: — Ktorý z vás by mi vedel povedať, čo musí byť ten, ktorému pri pohrebe vyrukuje celá posádka?

Silberstein: — Generól!

Desiatnik krúti hlavou.

Kukučka: — Minister národnej obrany!

Desiatnik: — Nie.

Cigán: — ... tá mŕtvy!

Lapoj.

Obr. III. 15. 7

„Z vojenskej školy“.
Kocúr, 1923, 35: 386.

Obr. III. 15. 8

Kocúr, 1937, 3: 38.

Obr. III. 15. 9

„Ludová poézia Zemplína“, autor
ilustrácie: neuvedený.
Kocúr, 1940, 3: 25.

Ročník XVIII.

Ks 1'50.
Číslo 3.

KOCÚR

Ludová poézia Zemplína.

„Od Prelova idze vlak, na nim jedzi Šaňo Mach,
vľáči židzi vykukuju, maju veľky strach.
[;Počekať, ty židziku, budeš kopat s motyku,
nebudzeš jesť kuretinu, ale zdechlinu. ;]“

Pozor! Jedinečná príležitosť!

Bratia Židia!

Chcete stráviť leto v južnom kráji?

Chcete poznať krásy Palestíny, Madagaskaru?

Chcete lízať med v Kanaáne?

Chcete, aby vám mama zadarmo padala do huby?

Chcete sa kúpať vo vlnách Červeného mora?

Žiadajte číže dnes prospekty!

Rýchle parolode s oddelenými kajutami pre ortodoxov a neologov!

Pohodlné lehátka pre sedenie: žuť!

Zpísatočné lístky sa nevydávajú.

Židom, ktorí hlasovali na ľudovú stranu,

10% sľava!

Najbližšie lode odídu už:

Hitleria: 15. apríla.

Šidoria: 25. apríla.

Sidor Lloyd Limited
Bratislava.

Slovenské národné múzeum.

Národopisné oddelenie.

Slovenskému národnému múzeu v Turči Sv. Martine podarilo sa ešte včas vložiť do špiritusu na pamiatku pre budúcu generáciu Žida a Židovku. (Obidvoch konzervoval prof. Dr. Vojtech Krizka.)

Obr. III. 15. 10

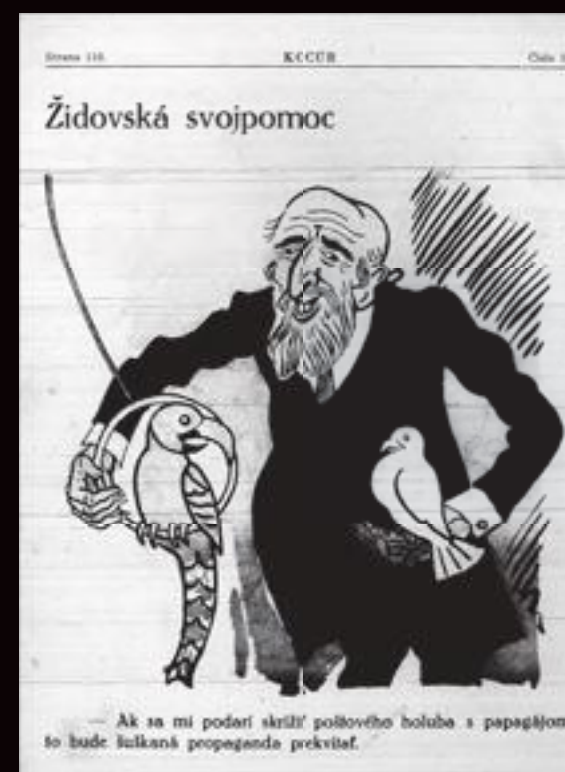
„Slovenské národné múzeum. Národopisné oddelenie“, autor ilustrácie: neuvedený. Kocúr, 1942, 12: 134.

Obr. III. 15. 11

„Do boja za báfušku Stalina“, autor ilustrácie: neuvedený. Kocúr, 1939, 7: 52.

Obr. III. 15. 12

„Židovská svojpomoc“, autor ilustrácie: neuvedený. Kocúr, 1941, 10: 110.

Obr. III. 16. 1
Graf 1: Kategórie
vtipov podľa
obsahujúcich
stereotypov:

- 1. práca
- 2. dávky
- 3. demografia
- 4. sexualita
- 5. hygiena
- 6. vzdelanie
- 7. emigrácia
- 8. farba pleti
- 9. religiozita
- 10. hlupáci
- 11. kriminalita
- 12. rasizmus
- 13. chytráci
- 14. ostatné

